

Στη γενέτειρα του ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου για το μνημόσυνο των γονέων του

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου](#)



Στη γενέτειρα του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσοστόμου, Τάλα Πάφου, και στον μεγαλοπρεπή Ναό της του Χριστού Γεννήσεως, που ανήγειρε εκ βάθρων ο Μακαριώτατος, έλαβε χώρα την Κυριακή 19 Σεπτεμβρίου λαμπρό Συλλείτουργο, προεξάρχοντας τού Καθηγουμένου τής Ιεράς Μονής Αποστόλου Βαρνάβα και Πρωτοσυγκέλλου τής Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αρχιμανδρίτου Ιωάννου, με αφορμή τοιερό μνημόσυνο τής αιμνήστου μητρός τού Μακαριωτάτου Θέκλας.



Ο Προκαθήμενος της Εκκλησίας τής Κύπρου παρέστη στο Ιερό Βήμα συμπροσευχόμενος και κήρυξε κατά την ώρα τού Κοινωνικού τον θείο λόγο.

Στο κήρυγμά του ο Μακαριώτατος τόνισε ότι η απάρνηση τού εαυτού μας, σύμφωνα με το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα, αφορά την «οικοῦσαν ἐν ἡμῖν ἁμαρτίαν» (Ρωμ. ζ', 20), που φθείρει τον άνθρωπο. Δηλαδή απαρνούμαστε τον «παλαιό» εαυτό μας «σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις» (Γαλ. ε, 24). Αυτό απαιτεί ένα ισόβιο αγώνα που πραγματοποιεί ο πιστός ενισχυόμενος από την Χάρη του Θεού.

Ακόμη, ο Μακαριώτατος τόνισε ότι η φράση «ἄράτω τὸν σταυρόν αὐτοῦ» σημαίνει ότι υπάρχει ένας προσωπικός σταυρός για κάθε άνθρωπο, που καλείται να τον «ἄρει», να τον σηκώσει. Το βάρος τού σταυρού δεν εξαρτάται από τον σταυρό καθ' εαυτόν, αλλά από την στάση αυτού, που τον αίρει. Ο ίδιος σταυρός μπορεί για κάποιον που δεν έχει εμπιστοσύνη στον Θεό, να φαίνεται βαρύς και δυσβάστακτος· για όποιον, όμως, πιστεύει στην αγάπη και στην πρόνοια του Θεού, να είναι ελαφρύς ή έστω να τον σηκώνει ευκολότερα. Το βάρος του σταυρού δηλ. είναι αντιστρόφως ανάλογο με την πίστη μας στην αγάπη του Θεού. Και όπως, όταν τα δύο ξύλα του σταυρού ταυτισθούν, δεν υπάρχει πια σταυρός, έτσι και, όταν η θέλησή μας ταυτισθεί με την θέληση του Θεού, ο σταυρός παύει να υφίσταται».

Επίσης, ο Μακαριώτατος σχολιάζοντας τους στίχους «τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἔὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος

ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; » (Μαρκ. η΄, 36-37), τόνισε πως «ο Θεός ἐπλασε ἐξαρχῆς τον ἄνθρωπο κατ’ εἰκόνα και καθ’ ομοίωση Αυτοῦ, με ἀπώτερο στόχο ο ἄνθρωπος να γίνει κατὰ Χάριν Θεός. Παρόλο που η παρακοή και η αμαρτία τον οδήγησε ἐκτός του Παραδείσου, ἐντούτοις ο Θεός ἐστείλε τον Υιό Του για να ξεκινήσει ο δρόμος της ἐπιστροφῆς. Ο Κύριος ἐπάθε και ἀνέστη για να οδηγήσει τον ἄνθρωπο στον τελικό προορισμό του, που εἶναι η Βασιλεία του Θεοῦ. Ο ἄνθρωπος στις μέρες μας προσπαθεῖ ἀντὶ να ἔχει μέσα του τον Θεό, ἀναζητεῖ μάταια να βρει πληρότητα σε υλικά πράγματα και ἀξιώματα. Ἀν εἶναι ἐκπαιδευτικός να γίνει διευθυντής, ἀν εἶναι υφιστάμενος να γίνει Προϊστάμενος κ.ο.κ. και πάλιν ὁμως δεν βρίσκει πληρότητα.

Ο Χριστός ἔκανε το μεγαλύτερο δῶρο στον κόσμο, κι αὐτό ἐγινε πάνω στον σταυρό. Γυμνός, χωρίς κανένα ἀνθρώπινο ἀξίωμα ἢ περιουσία. Προσέφερε σε μας τη μεγαλύτερη δωρεά, τη σωτηρία μας. Ὅ,τι και να πετύχει ο ἄνθρωπος στην ζωὴ του, δεν θα βρει την πραγματική ευτυχία μακριὰ ἀπὸ τον Θεό και τον σταυρό που του δίδεται. Στον σταυρό βρίσκουμε την πηγαία χαρά, ἀφού μαθαίνουμε να ἀγαπούμε, ἐπομένως ἔχουμε τον Θεό μέσα μας. Αὐτὴν την σταυρική πορεία μάς υπέδειξε πρῶτος ο ἴδιος ο Θεός. Ὅλα τα υπόλοιπα υλικά πράγματα θα πρέπει να τα χρησιμοποιούμε προκειμένου να ἐπιβιώσουμε και μόνο».

Πριν την ἀπόλυση, τελέστηκε το μνημόσυνο της μακαριστῆς μητρὸς τοῦ Μακαριωτάτου ἀπὸ τον ἴδιο και μετὰ το πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας παρετέθη κέρασμα προς ὅλους.

